

Resultat som det nu foreliggende, kunne vi for vort Vedkommende ikke give vor Tilslutning til. Den højtærede Finansminister kan ikke vente i dette Øjeblik at se sig omgivet af det hele Ting; han maa nøjes med at staa sammen med de Grupper, med hvilke han har ført sin øvrige Politik; paa deres og den højtærede Finansministers stærke politisk personlige Ansvar i denne Sag maa dette Lovforslag forlade Tinget her. Jeg skal derfor anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme over dette Lovforslag⁴. — Ved Afstemningen over Lovforslaget ved 3die Behandling vedtoges Forslaget enstemmig med 57 St. „Stemmer ikke“ svarede 38 (nemlig de tilstedeværende Medlemmer af det radikale Parti og det socialdemokratiske Parti). Fraværende vare 18. — I Landstinget anbefalede *Jørgen Pedersen* samt *Bramsen* og *Hey* at stemme for Lovforslaget. *Bramsen* udtalte, at han var bleven glad over at høre, at der nu skulde afsluttes et *fast* Statslaan, men at „Glæden blev blandet med megen Skuffelse paa Grund af de haarde Betingelser, paa hvilke dette Laan viser sig at kunne optages, og jeg maa tilstaa, at den sidste Følelse, Skuffelsen, blev den fremherskende. Sagen er den, at ikke blot har den højtærede Minister her maattet forlade den $3\frac{1}{2}$ pCts Type, som hidtil har været, hvad jeg vil kalde, Maksimumsnormen i dansk Statsgælds Historie, en Type, paa hvis Bevarelse den højtærede Finansminister netop har lagt saa overordentlig stor Vægt, men tillige staar den Kurs, som den højtærede Finansminister har maattet acceptere, i et ganske vist overraskende stort Misforhold til de Vilkaar, som hidtil have være ansete for antagelige for os i Danmark. Maaske kan jeg bedst illustrere dette ved at anføre de Vilkaar, paa hvilke et Par af vore tidligere Statslaan er blevet optaget. Jeg skal her anføre det billigste, vi have haft, Laanet af 1897, det var netop ogsaa paa 72 Millioner. Renten var den Gang 3 pCt. og Kursen $97\frac{1}{4}$ pCt. For at tage det seneste faste Statslaan, det af 1909, paa ca. 40 Millioner, saa var det et $3\frac{1}{2}$ pCts Laan til en Kurs af $94\frac{3}{8}$. Naar vi nu tage det her foreliggende Laan, saa er Renten 4 pCt. og Kursen $93\frac{1}{2}$ pCt. Ved disse Tal maales jo den overordentlig store Forskel fra 1897 og den ogsaa meget betydelige Forskel fra 1909“. „Resultatet er blevet dette, at naar Amortisationen medregnes, kan den effektive Rente af dette Laan neppe sættes til under $4,4$ pCt.“. Ogsaa *Hey* udtalte en Beklagelse af den slette Kurs, der var opnaaet. Begge Talere omtalte endvidere med Beklagelse „den Maade, hvorpaa Landets Finanser ere blevne styrede i den sidste halve Snes Aar og allermost i de sidste 3—4 Aar.“ (L. Sp. 2207—08). *Finansministeren* svarede bl. a.: „Jeg har Grund til at udtale min Anerkendelse af den hensynsfulde Maade, hvorpaa de ærede